

Farul Crestin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matet 5:14.

Anul VII. No. 28

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
15 Iulie 1939

VIEAȚA

de Earl Truța

Vieța omului vine dela Dumnezeu. Fiecare răsufare este din bunătatea Lui. Să observăm câte-va adevăruri despre această vieță dumnezească:

1. **Scurtimea vieții.** Iov 7:6--7. „Zilele mele zboară mai iute decât suveica țesătorului, se duc și nu mai am nicio nădejde. Adu-Ți aminte Dumnezeule, că vieța mea este doar o suflare”.

Cât de repede curg zilele! Cât de scurtă este vieța! Noi suntem creaturile unei zile în comparație cu veșnicile. Noi punem doar temelia vieții, dar, nu avem timp să punem piatra unghiulară. Unele cad din mâinile noastre, înainte ca noi să realizăm scopul vieții noastre. Iov iarăși se plânge: „Zilele mele aleargă mai iute decât un alergător; fug fără să fi văzut fericirea; trec ca și corăbiile cele iuți, ca și vulturul care se repede asupra prăzii”.

Psalmistul, în Psalmul 39:5, încearcă să măsoare timpul, zicând: „Iată că zilele mele sunt cât un lat de mână, și vieța mea este ca și o nimica înaintea Ta. Da, orice om este doar o suflare”. Când ne gândim la Dumnezeu, vieța noastră este într'adevăr nimica. Noi suntem umbre doar. O lumânare care se stinge repede. Sfârșitul vine iute. Și atunci ce va fi cu munca noastră, cu grija noastră? Noi suntem străini aici! Suntem ca un musafir care vine noaptea și dimineața pleacă. Dumnezeule, ai milă de noi în timpul acestu scurt, ca să ne pregătim pentru eternitate!

2. **Neprihănirea aduce vieță veșnică.** Proverbele 11:19. „Adevărata neprihănire duce la vieță, dar cel ce urmărește răul, găsește moartea”. Proverbe 12:28. „Pe cărarea neprihănirii este vieță, și pe drumul însemnat de ea, nu este moarte”. Cărarea neprihăni-

rii! Vieța pe pământ este o cărare dacă suntem neprihăniți. Cărarea neprihănirii este adevărata cale a vieții! Dar ce înseamnă neprihănirea? Ea se cuprinde din:

a) Închinare: spiritul reverenței, actul rugăciunii, apropierea spiritului omenesc de Dumnezeu, o umblare zilnică cu El.

b) Virtute: cumpătarea, curățenia, practicarea adevărului, cinstea, îndeplinirea îndatoririlor față de semenii.

c) Îndeplinirea datoriilor noastre către alții. Încercarea, într'un spirit de iubire, să ridicăm să ajutăm, să călăuzim, să binecuvântăm pe toți cu care venim în legătură.

d) Bucurie, care vine din armonia pe care o avem cu cei din jurul nostru, și pe care o avem cu Dumnezeu. Aceasta este vieța adevărată și această cărare este aceea a neprihănirii.

Isus, vorbind cu un învățător al legii, ne-a arătat cum putem să avem vieță veșnică: „Să iubești pe Domnul Dumnezeu tău, din toată inima ta, din tot sufletul tău, din toată puterea ta și din tot cugetul tău; și pe aproapele tău ca pe tine însuși”. Isus a zis: „Fă așa și vei avea vieță veșnică”. Prin iubire față de Dumnezeu și oameni — dacă avem destulă — avem vieță veșnică. Urmează pilda cea minunată a Samariteanului, în care ne explică cine este aproapele nostru. Nu este acela care este sus și poate să ne vadă în drumul nostru, ci acel care este jos și pe care noi îl putem ajuta. Hristos ne-a învățat să fim cetățenii lumii și să recunoaștem în fiecare om care se află în nevoi, un frate, dacă vrem să avem vieță veșnică.

3. **Vieța încercată.** Psalm 17:3. „Dacă îmi vei cerca inima, dacă o vei cerceta noaptea, dacă mă

vei încerca nu vei găsi nimic”. Dumnezeu caută în inimile noastre să vadă dacă există păcate ascunse de oameni, sau dacă suntem adeverați închinători ai lui Dumnezeu. Ne vizitează mai ales noaptea când poate sufletul este mai treaz, când este mai liniștit, și în singurătate. O, ce minunat e să fii vizitat de El, dacă împreună cu David putem adăuga că, nu va găsi nimic!

Maleachi a prevăzut venirea Solului lui Dumnezeu și a proorocit: „El va șede, va topi și va curăți argintul, va curăți pe fiii lui Levi, îi va lămurii, cum se lămurește aurul și argintul, și vor aduce Domnului daruri neprihănite”. Ca să fim desăvârșiți, noi nu vom fi numai cercetați, ci și lămuiriți ca să se scoată din noi părțile rele, praful și celelalte materiale. Trebuie să trecem prin focul curățirii.

Luca, în capitolul 6, versetul 48 descrie proba furtunii prin care trece orice om. „A venit o vărsare de apă și s'a năpustit șuvoiul peste casă”. Fiecare creștin zidește, fie din lemne, fie paie, fie tulei; fie din aur, argint sau pietre prețioase. Focul va încerca clădirea fiecărui om. Nu putem depinde de forme sau simțiri trecătoare, pentru materialul casei noastre, ci din contră de convingerile adânci ale sufletului, devotarea sinceră a vieții pentru Isus Hristos, obiceiul închinării și stăpânirii de sine, astfel șuvoaiele care se năpustesc peste casă nu o vor putea clătina.

Vine și proba ultimă a vieții noastre. 1 Cor. 3:13. „Lucrarea fiecăruia va fi dată pe față; ziua Domnului o va face cunoscută, căci se va descoperi în foc. Și focul va dovedi cum este lucrarea fiecăruia”. Probabil, Pavel, vizi-

(Continuare în pag. 6-a)

Farul Creștin

Foaie religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redactor responsabil:

Ioan Cocuț

Anul VII. No. 28. Sâmbătă 15 Iulie 1939

Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.

In străinătate 250 lei

Nu se primesc abonamente decât cu trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Fabricii 20.

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

Stăruința noastră în sfințenie aduce fericire veșnică. Stăruința în muncă aduce folos și belșug și ajungerea țintei către care ne îndreptăm. Scopul și ținta noastră e Hristos și aducerea Impărăției Sale în inimile păcătoșilor. Pentru aceasta ne luptăm și noi prin FARUL cu deplina încredere în ajutorul lui Dumnezeu și credința că El a însuflețit pentru acest lucru sfânt pe mulți frați de ai noștri care ne ajută la răspândirea luminii FARULUI. Să nu depuneți armele, iubiți cetitori și tovarăși, ci, cu puteri înnoite și curaj, luptați pentru sporirea abonamentelor foilor noastre. Am trecut prin multe încercări și greutăți, dar Domnul a fost cu noi și ne-a izbăvit. El să ne ajute!

Trimiteți cât mai în grabă abonamentul D-voastră și veți primi foile până la sfârșitul anului. Frați și o mulțime de cetitori ne scriu scrisori de mulțumire pentru FARUL. Ajutați la răspândirea lui. Scopul nostru comun să fie: FARUL în fiecare familie. Abonamentul e numai 60 lei pentru restul anului.

Pe dosul cuponului mandatului scrieți scopul pentru care trimiteți banii. Adresa d-voastră să fie completă și scrisă citeț.

Situația încordată dintre Polonia și Germania pe chestiunea portului Danzig, continuă. Polonia nu va permite să i se răpească drepturile câștigate în acest port. Dar pe ascuns se fac mereu pregătiri militare și Germania furnizează arme și muniții orașului Danzig.

SPINII FERICIRII

de Alexa Popovici

„Ce fericită trebuie să fie conștiința” — spunea o femeie în piață, privind spre o doamnă ce făcea cumpărături împreună cu servitoarea. „Cât de fericiți sunt cei ce trăesc aici!” — își spunea în sine un cerșetor, intrând într-un conac boieresc.

În adevăr sunt oameni pe care mintea noastră, datorită împrejurărilor, îi numește fericiți. Dar în realitate sunt ei fericiți? Fără îndoială că sunt timpuri sau clipe în viață, la o petrecere, excursie, etc. etc. când starea e mai mult decât mulțumitoare. E însă fericire?

Lumea întreagă e în goană după fericire. Sunt atâtea căi prin care e căutată, ca, onoarea, renumele, cultura, isprăvi mari, avere, belșug, etc. etc. Și adesea omul ajunge la o stare când se numește fericit.

Dar vai, între această fericire și noi, se așează noi, răsar spini care o strică. De pildă:

Gândul morții.

Care fericire de pe pământ nu se întunecă la gândul morții? În Biblie e cazul bogatului. „Mănâncă suflă, bea și te veselește...” își spune bogatul în fericire. „Nebun ce ești, în această noapte voi cere sufletul tău...” îi spune Dumnezeu. Și a fost destul ca gândul morții să se strecoare în viața bogatului, ca fericirea să sboare.

Gândul morții aduce spaima. La ospățul lui Belșatar, scrierea morții a încremenit pe toți de spaimă. Dar nu moartea e atât de înfricoșătoare, ci starea pe care ea o crează. „Nu mă tem de moarte, ci de veșnicia ei” — a spus poetul. Și e natural chiar, ca un om, care o viață întreagă a păcătuit în poftele lui, știind în sufletul lui că aceasta se pedepsește, să se înspăimânte la vechia morții.

Gândul morții ne pomenește de plecarea de aici. Ce trecători suntem! Ni se pare adesea că suntem mari, puternici, și chiar veșnici. Și în încrederea aceasta ne îmbătăm de fericire. Dar iată apare umbra morții, șoapta despre ea ne înfloară, iar starea se schimbă și ea.

Gândul morții e actul de despă-mântenirea noastră. Bine sau rău, cum o duceam aici, dar adesea ne obișnuim atât de bine că

nu am mai dori să plecăm. Oameni bătrâni, dar în fața morții încep să suspine. Nu uita nici odată că ești un simplu trecător, ca mulțimea mare ce a fost înaintea ta.

Da, e destul să spui de moarte unui om nemântuit, când e plin de fericire, ca ea să fie întunecată și schimbată.

Pe lângă aceea mai e un alt spin:

Conștiința.

Ah conștiința, conștiința, conștiința. De câte ori nu se opune ea dorințelor noastre, sau ne produce clipe negre și amare în viață! Ce dulce e păcatul, dar ce groaznică e muștrarea de conștiință!

Conștiința păstrează amintirea păcatelor. Care om păcătos poate fi fericit, în care, tocmai în clipa când fericirea trece pragul să intre în casă, se deșteaptă conștiința? Toate păcatele trec și defilează prin minte. Și e atât de greu când scene groaznice și neplăcute se perindă mereu prin față! Bie tul Cain! Fratele omorât de el, se svârcolea mereu în ochii lui. Conștiința răscoală tot sufletul nostru și în această răscoală fericirea nu se poate încuibări.

Conștiința judecă păcatele. Ea e judecătorul așezat în ființa noastră. Ce grele sunt clipele când ca vinovat trebuie să stai în fața unui judecător! Dar când această stare se prelungeste viața întregă? Conștiința te judecă. Mai poți fi fericit?

Conștiința condamnă păcatele. Atâția vinovați necunoscuți de oameni, la ani de zile s'au descoperit singuri. Conștiința i-a ros, i-a condamnat. Viața a devenit un chin, mai grea ca robia chiar. De aceea în ziua judecării păcătoșii nu-și va mai scuza păcatele și nici nu va murmura când va fi pedepsit. Adesea noi ne condamnăm mai tare ca și cum ne-a condamna alții.

Deci caută să scapi de păcatele tale. Adu-le la crucea lui Isus spală-ți trecutul în sângele Său crede în El și vei fi mântuit.

O altă piedecă în calea fericirii mai e

Predicarea Evangheliei.

Mii de servi ai Domnului predică Evanghelia. Vestea ei răs-

(Continuare din pag. 8-a).

VENIREA A DOUA

de L. L. Sezonov

Continuăm, și de data aceasta, cu subiectul venirii lui Isus Hristos în slavă și putere. În articolul trecut am văzut că venirea a doua este una din cele mai de seamă și mai biblice învățături creștine. Despre această **venire** a vorbit foarte mult Domnul Isus Hristos și sfinții apostoli au scris și au tâlmăcit, în scrierile lor. Siguranța venirii Lui a doua oară apare în chip foarte învederat tuturor acelor care se apropie sincer de sfânta Scriptură. Iar felul sau natura acestei venituri, Cuvântul lui Dumnezeu, ne spune că va fi glorioasă, văzută de toți oamenii, în viitor etc. De data aceasta rămâne să mai atingem încă, câteva din aspectele acestei învățături creștine, ea, de timpul, scopul, semnele, etc.

Timpul venirii Lui.

Prima venire a lui Isus Hristos, mai mult sau mai puțin, a fost așteptată și dorită de oameni. În deosebi Evreii și-au avut părerile lor cu privire la această primă venire. Ei au fixat întocmai, felul, programul și timpul primei venituri a lui Isus. Așa de mult au fost stăpâniți Evreii de toate ideile și programele lor în legătură cu prima venire, încât au refuzat, mai târziu, să recunoască pe **Mesia** în Isus Hristos, atunci când El a venit pe pământ. La fel, astăzi și în trecut au fost credincioși creștini, care încercaseră să fixeze toate amănunțele, datele și programul **întocmai** al venirii a doua a lui Isus Hristos. Totdeauna creștinii erau foarte doritori să cunoască data fixă sau timpul întocmai când va veni Domnul. De aceea, toți acei care încercau să descopere, să socotească și să fixeze timpul întocmai al venirii Lui, erau adeseori urmați de foarte mulți creștini. Nu puțini au fost dintre acei credincioși care s'au lăsat fermecați, de unii și alții, lăsându-se astfel duși în mare și dureroasă rătăcire. Dela Hristos încoace, mulți profeti și învățători creștini, dar mincinoși, s'au ivit în lume, fixând data sau timpul venirii Lui. Unii l-au fixat pentru anul 1000; alții pentru 1866; și alții pentru 1914, etc. Biblia spune clar și pe înțelesul tuturor, că timpul întocmai al venirii lui Isus Hristos **nu este**

cunoscut de nimeni pe pământ. Această mare taină, Dumnezeu a binevoit să-o țină numai pentru El și să n-o descopere nicidecum oamenilor, fie chiar cei mai mari și mai evlavioși creștini. „Cât despre ziua aceea, sau ceasul acela, nu știe nimeni, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl” Marcu 13:32. Iar pe toți acei dintre noi care încercăm să fixăm întocmai data și vremea venirii a doua, Domnul ne mustră prin cuvintele Lui, zicând: „**Nu este treaba voastră** să știți vremurile sau soroacele; pe acestea Tatăl le-a păstrat sub stăpânirea Sa” Fapt. Apost. 1:7. Așa dar, orice credincios care începe să se ocupe cu fixarea datelor sau soroacelor venirii Lui, se amestecă în treaba altuia: treaba lui Dumnezeu. Până la venirea Lui, ucenicii Domnului, din toate timpurile, să nu se ocupe cu aritmetică și socoteli, ci cu mărturisirea Domnului și răspândirea Evangheliei Lui până la marginile pământului. „Și-Mi veți fi martori”, spune Isus Hristos ucenicilor Săi și nu calculatori sau ghicitori.

Până în prezent, toți acei care au încercat să facă socoteli în legătură cu venirea a doua au fost pe deplin rușinați înaintea oamenilor și a lui Dumnezeu. Domnul va veni. Creștinii să aibe candelile credinței lor arzând întru așteptarea și arătarea Domnului Isus. Ei să ia seama să vegheze și să se roage. „Căci nu știți”, spune Domnul nostru „când va veni vremea aceea” Marcu 13:33.

Scopul venirii Lui.

Dece se reîntoarce Domnul Isus Hristos? Dece se va arăta a doua oară în slavă și putere? El nu va veni a doua oară pentru mântuirea, ci pentru judecarea și osândirea oamenilor. În **prima** Lui venire Isus Hristos a venit în umilinta unui Miel, suferind pentru păcatele și mântuirea lumii întregi. În a **doua** venire, El va veni în puterea, autoritatea și gloria unui Judecător suprem. Orice pocăință în clipa venirii Lui este exclusă. Credincioșii vor fi aleși, schimbați și răsplătiți în văzul tuturor oamenilor. Domnul Isus Hristos nu va veni pentru a întemeia o împărăție vremelnică oarecare, pe pământ, ci ca să desăvârșească

lucrarea începută de Evanghelia Lui și să inaugureze o Impărăție veșnică a lui Dumnezeu.

Dar, pe lângă aceste două considerațiuni și aspecte morale ale venirii lui Isus, va mai fi una **cosmică**. Apostolul Petru ne spune că, în legătură cu venirea a doua, se vor produce mari schimbări în lumea noastră, așa după cum noi o cunoaștem. Lumea de astăzi va înceta să mai existe. O lume cu totul nouă va lua ființă. „În ziua aceea, cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul cu tot ce este pe el, va arde. Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou” 2 Petru 3:10,13. În cartea Apocalipsa, a lui Ioan Teologul, ni se permite întru câtva să aruncăm o mică privire în această nouă lume, care întrece orice închipuire sau imaginație omenească.

Procesul sau lucrarea de transformare și schimbare a acestei lumi va fi radical și complect. El va atinge și transforma atât materia cât și spiritul acestei lumi vechi. Și, atunci, creațiunea sau lumea nouă și veșnică va începe să dăinuiască în vecii vecilor.

Speranța și așteptarea venirii și arătării Lui în glorie, să ne curățească, să ne lege tot mai strâns în legăturile noastre creștinești și să ne îmboldească tot mai mult la jertfă, muncă și devotare pentru Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos. „Oricare are nădejdea aceasta în El, se curățește după cum El este curat”. 1 Ioan 3:3.

S'au împlinit doi ani dela începutul războiului chino-japonez. Cu această ocazie, în Japonia s'au organizat numeroase manifestații, precum și o manifestație împotriva ambasadei engleze din Tokio. Miniștri războiului Japoniei au declarat că, pentru a putea mai repede învinge pe generalul chinez Ciang-Kai-Shek, vor căuta să înlăture pe toți acei care vor veni în ajutorul Chinei.

Comandați cărți spirituale dela

DEPOZITUL DE LITERATURĂ

ARAD, Str. Fabricii No. 20

Scoala Biblică pentru vacanță

Studiul pentru tinerii dela vârsta de 10—14 ani

Introducere. Scopul Scoalei Biblice pentru vacanță este de a da un studiu biblic sistematic copiilor și tinerilor în vacanța de vară. Odata cu acest studiu, copiii vor profita și de recreație. De obicei, timpul dat acestui studiu și recreație sunt trei ore, de dimineața, zilnic, afară de Sâmbăta și Duminică.

Mai jos sunt câteva exemple de lecțiuni a Ș. B. P. V. și un model de program zilnic:

Lecțiile pentru tineri (10—14 ani) se bazează pe viața lui Isus, sub următoarele teme:

Lecția I. Tânărul din Nazaret.

1) Texte biblice: Matei 2:19—23; Luca 2:40, 51, 52. 2) Recreație: Facerea unei cârticele: „Biografia mea despre Isus”. 3) Versetul de aur: Luca 2:52. 4) Indrumări și idei pentru învățator: Arătarea unui tablou al lui Isus ca tânăr și deasemenea să se arate Nazaretul pe harta Palestinei. Descrierea Nazaretului de astăzi, din timpul lui Isus și a școlilor de atunci. Temă acasă: Să scrie fiecare copil trei propozițiuni, despre ce ar vedea dacă ar fi în Nazaret în timpul lui Isus.

Lecția II. Isus la doisprezece ani călătorind la Templu. 1) Texte biblice: Luca 2:41—52; Ps. 122, 117, 114. 2) Versetul de aur: Psalm 121:2. 3) Recreație: Să se facă din plastelină (lut moale, colorat) o casă de pe timpul Domnului Isus din Nazaret. Copiii să citească cele trei propozițiuni scrise de ei din lecția trecută și să le lipească pe prima pagină din cârticea lor. Copiii să învețe pe de rost Psalmul 100. Să se arate pe harta Palestinei călătoria lui Isus, dela Nazaret la Ierusalim.

Lecția III. Isus, un om onorat de cel mari. 1) Texte biblice: Matei 3:1—11; 11:2—11; Luca 3:1—18; Marcu 1:1—8. 2) Versetul de aur: Matei 3:12. 3a) Scopul lecției: Să se arate tinerilor că Isus a meritat onoarea oamenilor din timpul Său. Să se dea copiilor o imagine vie, despre Ion Botezătorul ca înaintaș al lui Isus. 3) Indrumări și idei. Copiii din clasă să lipească în cârticea lor un verset sau două din Psalmi, care probabil a fost cântat de Isus când călătorea spre Ierusalim. Ps. 117. 4) Joc biblic. Căutarea de locuri și versete biblice (cine găsește mai repede).

Intrebuințând o hartă a Palestinei, să se arate locul unde a predicat Ioan Botezătorul. Ce l-a făcut pe Ioan Botezătorul vestit? Să se numească alți oameni mari care au onorat pe Isus. 5) Lucrare acasă: Clasa să spună tot ce știe despre viața lui Isus, dela nașterea Lui până la botez.

Lecția IV. Isus începe lucrarea Tatălui Său. 1) Texte biblice: Matei 3:13—14; Marcu 1:9—11; Ioan 1:29—34; Matei 28:19. 2) Versetul de aur: Ioan 12:26. 3) Scopul lecției: Isus a fost pe placul Tatălui Său. Isus botezându-Se, a înălțat demnitatea botezului, sădind astfel în inimile ucenicilor dorința de a-L urma în botez. Înțelesul botezului. 4) Indrumări și idei: Copiii să scrie în cârticelele lor trei propozițiuni despre Ioan Botezătorul, pregătitorul drumului pentru Isus, să însemne în Biblie versetele: Matei 3:1, 2:13—14.

Lecția V. „Isus Cuceritorul”. 1) Texte biblice: Luca 4:1—13; Marcu 1:12—13; Matei 4:1—11. 2) Versetul de aur: Evrei 4:15. 3) Scopul lecției: A crea în sufletele copiilor o mai mare admirație pentru Isus, și dorința de a rezista ispitelor precum a rezistat El. 4) Indrumări și idei: Cine găsește primul următoarele versete: Ps. 1:1; Marcu 1:1; Genesa 1:1; Filipeni 1:1; Maleahi 1:1; Faptele 1:1; Rut 1:1; Romani 1:1; Exod 1:1; Filipeni 1:1. Clasa să numească cele trei ispite ale lui Isus.

Lecția VI. „Prietenul celor străini”. 1) Textul biblic: Ioan 4:1—42; Iosua 24:32. 2) Versetul de aur: Evrei 13:2. 3) Scopul lecției: de a arăta atitudinea lui Isus față de străini. 4) Indrumări și idei: Să se învețe cu copiii o cântare încă necunoscută. Pe o hartă a Palestinei să se arate drumul urmat de Isus. Copiii să caute pe hartă drumul urmat de Isus dela Ierusalim la Sichem. Să se arate copiilor tablouri despre Isus și Samariteanca. 5) Distracție și jocuri: Să facă fiecare câte o panglică pentru păstrarea unui loc din Biblie, adică un semn de carte. Pe această panglică se va scrie (coase) versete și imagini.

Lecția VII. „O zi în care Domnul a fost foarte ocupat”. 1) Textul biblic: Luca 4:31—41; Marcu 1:31—34; Matei 8:14—17. 2) Versetul de aur: Luca 4:40. 3) Scopul

lecției: Copiii să înțeleagă în viața lui Isus atitudinea Lui față de cei cu care venea în legătură. Văzând aceasta, copiii vor avea mai mare dorință de a ajuta pe bolnavi și pe cei ce sufăr. 4) Indrumări: Copiii pot prezenta în formă de convorbire „Isus și femeia Samariteanca, la fântână”. Să se arate copiilor un tablou cum Isus vindecă bolnavii. Să se găsească pe hartă Capernaumul. Copiii să povestească întâmplările din această lecție.

Lecția VIII. „Cum a petrecut Isus Sabatul?” 1) Texte biblice: Luca 6:1—14; Marcu 2:23—36. 2) Versetul de aur: Marcu 2:28. 3) Scopul lecției: Să se arate Isus ca începătorul unui Sabat nou. El a avut curajul să facă bine Duminică, chiar dacă aceasta îl înjosea în ochii unor oameni. Care a fost atitudinea lui Isus față de Sabat? 4) Indrumări și idei: Să se arate clasei tablouri cu Hristos vindecând pe bolnavi. Sau, învățătorul să desemneze pe tablă, iar copiii în caiet. Desemnele să fie lipite în cârticea amintită în primele lecții. Fiecare școlar să spună ce i-a plăcut mai mult din ceea ce a învățat în lecția trecută. Elevii din clasă să învețe Luca 4:16 și să scrie pe tablă lista lucrurilor făcute de Isus în ziua Sabatului. În cârticelele biografice să se scrie lista vindecărilor făcute de Isus în ziua Sabatului.

Lecția IX. Isus, amicul celor „fără de prieteni”. 1) Texte biblice: Luca 9:51—55; Luca 22:49—51; Ioan 13:2—30. 2) Versetul de aur: Matei 5:44. 3) Scopul lecției: Să se arate cât de iertător și de prietenos a fost Isus. Să se trezească în copii dorința de a-L imita. 4) Idei și indrumări. Se repetă lecția cu Samariteanca, subliniind faptul că ea făcea parte dintr'un popor urit de Evrei. Copiii să găsească Samaria pe hartă. Să învețe o cântare despre Isus Prietenul. Isus ca „Marele Iertător”. Ștefan a iertat pe vrăjmași.

Lecția X Isus își trimite ucenicii. 1) Text biblic: Marcu 6:7—13; Luca 6:12—16. 2) Versetul de aur: Matei 9:36. 3) Scopul lecției: Să vadă în Isus un conducător neîntrecut, care poruncește ucenicilor Săi să-L urmeze pretutindeni. 4) Distracții biblice. Cine găsește

(Continuare în pag. 8-a)

Domnul este păstorul meu

Predică la Radio, în America, de D. Pasco

Dorese să vă citească din Biblie un pasagiu foarte propriu sufletului românesc. Este pasagiul iubit de mulți copii ai lui Dumnezeu și la noi în România. Copiii și moșnegi, bărbați și femei îl citească și-l învață pe de-a-rostul. Acest capitol este Psalmul 23.

Autorul acestui Psalm este un copil dela țară și se trage dintr-o familie săracă în ce privește bunurile pământești, dar bogată în numărul copiilor. Autorul copil se cheamă David, ceea ce tâlmăcit înseamnă Drăgălașul. Era lăiatul cel mai mic al lui Isai, din neamul căruia s'a născut mai târziu Mântuitorul Isus.

Am avut ocazia să colind scumpă noastră țară, România, în lung și în lat, din Banatul unde m'am născut, până la Bălți în Basarabia, pe câmpiile României, pe dealurile Bucovinei și podișul Transilvaniei, și am găsit că tipul familiei românești e familia cu mulți copii. Ne mândrim cu sate și orașe frumoase dar po-doaba familiilor românești, chiar și în satele cele mai sărace, este numărul mare al copiilor, care ne face să ne gândim la un viitor fericit al Neamului nostru.

David era cioban la oi, om al naturii și al câmpului verde. Aceasta era o meserie proprie poporului evreu și chiar cei mai mari conducători ai evreilor din vechime au fost păstori la oi:

Avraam, arabul, din oazele pustiiului ce poartă numele de Arabia. Moise, ciobanul din pustia Sinai și mai târziu mare conducător și organizator al națiunii și David, ciobanul de pe câmpiile Betleemului și cel mai mare rege și făuritor de țară al evreilor.

Iar dacă este vreo meserie proprie Românului, atunci meseria de cioban la oi nu-i este nici străină nici neplăcută. Coverul verde al câmpiilor noastre e înmestrițat cu mii de oi, iar văile dintre dealuri răsună de dangățul tălângilor turmelor, ce coboară seara spre staul, la odihnă.

Psalmul pe care l-am citit este o poezie, un cântec isvorit din sufletul ciobanului David. Natura minunată, câmpiile pline cu flori, pădurile pline cu cântecul păsărelelor pârâiele cu murmurul lor dulce și strălucirea nopților de vară, l-au învățat să cânte.

Primul împărat al evreilor, Saul, era bolnav și niciun doctor

nu-i găsea leacul de vindecare. A venit însă, un slugă la împăratul și i-a povestit despre cântărețul minunat de pe câmp. Biblia ne spune că ori de câteori venea duhul rău peste împăratul, era chemat în grabă David, care, prin cântecul său ciobănesc alunga duhul cel rău.

David era cunoscut ca și cântărețul satelor. El înviora pe secerătorii plecați la câmp și le alunga oboseala când se reîntorceau seara dela muncă.

Românul este omul poeziei și al cântecului și omul înfrățit cu poezia și cântecul este ciobanul dela oi.

Într-o noapte de iarnă am dus pe un doctor american în satul în care m'am născut. L-am oferit un loc lângă cuptorul mare unde obișnuia mama mea să coacă pâine și care pentru casele dela sate este încălzirea centrală. Apoi am chemat câțiva vecini și printre aceștia doi ciobani cu fluierul. Aceștia au cântat din fluier cântece, care nu au cuvinte în cânti și nici nu sunt pe note, dar care prin duișia lor au stors șiroaie de lacrimi din ochii americanului venit din țara mașinilor și a dolarului. Dacă vrei să ascuți o parte din sufletul românesc, citește-i poezia și ascultă-i cântecul și vei vedea că are un suflet minunat.

David era omul care cunostea pe Dumnezeu și se încredea în El.

Cântecele armonioase ale lui David și versurile sale descriau și preamăreau pe Dumnezeu în care se încredea sufletul său. Cântecul și poezia nu sunt desăvârșite până ce nu descoperă și nu preamăresc pe Dumnezeu, care ne-a creat și poartă de grijă și de firul de păr din capul nostru.

Grecii din vechime erau poeți neîntrețuți, iar când Pavel își amintește de ei, spune că ei scriau în poezia lor că suntem neam cu Dumnezeu în care ne avem ființa și mișcarea noastră.

Imi aduc aminte de o întâmplare a unui cioban român venit și el la oras. Colindând orașul, a dat peste niște studenți care vorbeau în gura mare și afirmau că nu există Dumnezeu, căci nimeni nu L-a văzut și nu L-a auzit.

Ciobanul i-a ascultat cu răbdare și când vorbitorii necredincioși s'au mai potolit, el a pășit în mij-

locul lor și învărtind în mâinile lui tremurânde pălăria lui decolorată de multe primăveri, a zis: „Să fie cu iertare domnilor, dar ascultând și înțelegând că d-voastră n'ați văzut și n'ați găsit încă pe Dumnezeu, aș dori să veniți cu mine în poienile unde-mi pasc cu oile, căci acolo, în fiecare floare veți vedea și veți auzi pe Dumnezeu”.

Da, acesta este sufletul adevărat al Românului care caută pe Dumnezeu și în fiecare firicel de iarbă și în fiecare floare vede și simte pe Dumnezeu care ne dă suflarea.

David era un om pocăit. El a știut că Dumnezeu care are grijă de noi este un Dumnezeu de trei ori sfânt și cel ce dorește să se apropie de El trebuie s'o facă aceasta în sfințenie. David a știut că oridecâteori este între om și Dumnezeu o despărțire, aceasta este cauzată de păcatul care lesne ne inconjoară. David căuta din zi în zi să se facă mai bun și plângea ori de câteori era conștient că a săvârșit un păcat, chiar făcut fără voie. Religia lui David era cea adevărată și ea se exprima prin tovărășia pe care a avut-o David cu Dumnezeu.

Religia adevărată nu depinde de numele vreunei confesiuni, chiar dacă ea se bucură de o vechime de mii de ani. Ea nu depinde de ce au învățat sau au crezut moșii și strămoșii noștri, ea nu depinde de zidurile sau ceremoniile vreunei biserici, ci de tovărășia sufletului cu Dumnezeu care l-a creat.

Tovărășia noastră cu Dumnezeu o găsim în Isus, Mântuitorul nostru. El a murit pentru păcatele noastre și în El găsim iertarea și mântuirea. Dumnezeu a pedensit vina abaterilor noastre în El și prin ranele Lui găsim vindecarea sufletelor noastre. El a promis că, dacă cineva vine la El nu va fi isgonit afară și dacă cineva crede în El a trecut dela moarte la viață.

Frate român, tu ai ocazia să vii astăzi la Isus. O, dacă astăzi auzi Cuvântul Lui, în casa ta sau afară în câmp, sau în sgomotul orașului, nu-ți înfricti inima, ci vino la El. Numai Isus te iubește cu adevărat, numai El te cheamă, te așteaptă și dorește să vii la El. Vino chiar azi!

Din lumea largă

După socotelile făcute de Ministerul Agriculturii, vom avea anul acesta o recoltă bogată de 400 mii vagoane de grâu.

Nu demult, un grup de 200 plugari din Bucovina au vizitat câteva județe, din Muntenia, întovărășiți de 8 ingineri agronomi, interesându-se de felul cum își muncesc acest frați ai lor pământul și cum își îngrijesc animalele de lucru, precum și uneltele. Pretutindeni au fost primiți bine și s'au putut bucura de cele ce au învățat din această parte de țară.

In una din pescăriile țării noastre s'a prins, în zilele trecute, un morun uriaș de 350 kgr. Conține 40 kgr. icre negre și capul singur cântărea 58 kgr.

MUSAFIRI DIN ANGLIA

Celitorii Farului își vor aminti, probabil, de vizita pe care ne-au făcut-o în anul trecut, mai mulți musafiri distinși din Anglia. Avem plăcerea să anunțăm frățietatea noastră că vom fi vizitați și în anul acesta, din nou, de un grup de excursioniști care vin din Anglia. Ne bucurăm că țara noastră a stârnit un interes atât de frumos și a devenit un loc de atracție și de admirație pentru alții. Dr. Dunning, Președintele Tineretului Mondial Baptist, mi-a scris de mai multe ori despre această vizită. De aceea, dorim ca frățietatea să fie informată despre timpul și locurile unde vor ajunge musafirii noștri.

Data sosirii în țară este stabilită pe ziua de 3 August, prin punctul de frontieră Curtici. Vineri, în 4 August, este proiectată o excursie cu mașina, plecând din Curtici la Arad, Șiria, Sebeș, Pâncota, Ineu, Moneasa, Buleni, Bonțești, Pleșcuta și Nărbănele. Sâmbătă în 5 August se va continua drumul spre Văscău, Lunca, Beiuș, Ceica, Mierlău, Băile Felix-Oradea Mare. Duminică, toată ziua, musafirii vor petrece în bisericile din Oradea Mare. Luni toți musafiri se vor găsi la frumoasele băi ale Episcopiei și Felix, iar Marți vor părăsi țara.

Toți frații care au ceva sugestii de făcut în vederea primirii și conducerii musafirilor prin țara noastră și care pot să ne ajute, pentru ca ei să plece cu cea mai frumoasă impresie din orice loc unde se opresc, precum și acei care doresc să primească informații mai în amănunțile cu privire la această vizită, sunt rugați să scrie la adresa: PETRU TRUȚA, Str. Berzei No. 29, BUCUREȘTI 2.

Probabil ca să scape cât mai repede de evrei, Germania le-a îngăduit să se grupeze într-o asociație națională care le va îngădui o cât mai repede emigrare din Germania.

Fostul președinte al Statelor Unite, Hoover a cerut la congresul asociațiilor creștine din America, să se semneze un acord prin care să fie interzisă bombardarea populației civile pe timp de războiu.

Tot în Statele Unite a fost respinsă în Senat propunerea ca să

se facă plebiscit în cazul când Statele Unite ar fi nevoite să ia parte la vreun războiu în afară de hotarele sale. Deci, Statele Unite vor putea lua parte la orice războiu eventual, fără a cere aprobarea populației.

O expediție științifică daneză a descoperit în apropierea insulei Grönlanda, niște pământuri necunoscute până acum, care se crede că au o vechime de 400 milioane ani. S'au dat și de rămășițele unor locuitori, care se crede că ar fi fost eschimoși emigrați aici.

VIEAȚA

(Urmare din pag. 1-a).

tând orașul Corint, a observat palatele cele minunate, pentru care orașul era renumit, de marmoră de granit, cu acoperișul și coloanele de aur și argint. Lângă ele au mai fost căsuțele celor săraci, cu pereți de lemn și acoperite cu paie. Pavel și-a închipuit un foc mare în acel oraș. Era ușor să prevadă care case vor rămănea și care se vor prăbuși.

Focul este cel mai distrugător lucru, dar în același timp curățește lucrurile care nu pot fi distruse de el. După cum focul distruge tot ce este urât și nefolositor, tot ce nu este adevărat și durabil, tot așa, la urma urmei Dumnezeu va cerceta toate lucrurile noastre. El va proba să vadă dacă lucrul nostru este de o valoare stabilă, sau nu. El va distruge tot ceea ce a fost vremelnic și fără de valoare. Ce teribil este ca să ajungem ziua aceea când tot ceea ce am făcut va fi distrus! Ce important este să lucrăm la opere serioase și de o valoare adevărată!

4. **Vieața în Hristos.** Cei care au vieața nouă în Hristos, printr-o naștere din nou, prin credința în moartea și învierea Lui, au:

a) **O vieață radiantă.** Ioan 1:4. „În El era vieață și vieața era lumina care a strălucit deasupra oamenilor și a făcut ca conștiința lor să fie mai ascuțită, să poată să deosebească mai bine binele de rău. Astfel, tânărul sau bătrânul care are pe Hristos în inimă, are o lumină să călăuzească vieața sa, pe care alții nu o au. Deci,

el poate fi o lumină pentru alții și vieața lui va fi luminoasă.

b) **O vieață din belșug.** „Eu am venit ca oile să aibă vieață și să o aibă din belșug”. Isus dă acelor care au vieață în El, și mai multă vieață. Vieață din belșug. Hristos a murit și iar și-a reluat vieața, ca noi să avem mai multe privilejii și bucurii. El este Isvorul, Autorul, Susținătorul vieții. El nu este numai vieață, ci și pâinea vieții, care ne susține zi după zi. Cele mai adânci dorințe ale sufletului sunt satisfăcute în El. Vieața noastră este din belșug și aici pe pământ și în veșnicie. Isus oferă vieață lumii noastre, care este pieritoare. Dacă vieața ta este seacă, deschide-ți inima, primește vieață din belșug dela Isus. Deschide-ți plămânii, respiră aerul bunurilor lui Dumnezeu.

c) **O vieață eternă.** „După cum păcatul a stăpânit, dând moartea, tot așa și harul să stăpânească dând neprihănirea, ca să dea vieață veșnică, prin Isus Hristos, Domnul nostru. Romani 5:21. Păcatul aduce moartea; harul vieața. Harul lui Hristos ne dă o speranță și vieața care nu va înceta niciodată. Harul lui Dumnezeu ni s'a arătat când eram păcătoși, și în ciuda păcatelor noastre. Dacă umblăm cu El, mână în mână, aici în vieața noastră pământească, acolo vom domni cu El și ne vom bucura de El o veșnicie.

Cine-i om cuminte învață multe dela așșmani.

Aristofan.

Impărăția lui Hristos

de I. Rusu — Lupeni

„Impărăția Mea, nu este din lumea aceasta”, a răspuns Isus.

Sunt multe locuri plăcute și dorite de inima omului. Niciunul însă, din câte sunt pe pământ, nu-l pot mulțumi. Lumea aceasta promite mult, dar în schimb dă foarte puțin. Bunurile ei sunt în aparență îndestulătoare. În lăuntru însă, lasă mult de dorit.

Dorințele sufletești ale omului, sunt mult mai mari și mai adânci decât bunurile împărăției acestei lumi. Așa cum un călător prin pustiiul Saharei, nu poate găsi un loc de odihnă, la fel omul în viața aceasta pământească, nu poate găsi locul de mulțumire deplină.

Limanurile unde călătorul de pe pământ, ar putea fi bine și din plin ospătat sau mulțumit, e departe de lume, departe de pământ. E mai departe ca soarele ce încălzește lumea și decât stelele ce lucesc în zări albastre. E mai sus decât înălțimea gândurilor omenești. „Ceea ce la inima omului nu s'a suit, mintea lui n'a gândit și urechile n'au auzit, aceea a pregătit Dumnezeu pentru cei ce îl iubesc și se încred în El”.

Acest loc este „Impărăția lui Hristos”. Când Isus a vorbit ucenicilor despre moartea Sa, a spus: „Eu Mă duc să vă pregătesc un loc și după ce voi pregăti, Mă voi reîntoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu să fiți și voi”. Ce loc va fi acesta, dacă nu Impărăția Lui glorioasă?!

„Impărăția Păcii”. Pe pământ sunt multe împărății. Niciuna însă nu se bucură de o pace deplină. Impărăția lui Hristos, va avea pace deplină. Păbarul păcii Lui, va fi plin și va curge peste el. Acolo nu va mai fi cruzime, ci dușoșia și îngăduința vor dăinui.

Pacea lăuntrică a inimii și a sufletului, la toți care intră în ea, va fi desăvârșită. Nu va fi nimic ca să provoace desbinare și pacea nu va mai fi amenințată pentru vecie. Regele păcii va domni pe vecie. Nu va mai avea niciun dușman. Vrajmășii Lui, vor fi înfrânți pentru totdeauna.

Toți cetățenii Impărăției Lui vor fi, în chip desăvârșit mulțumiți. Ei vor avea pacea Regelui lor și îl vor asculta de bună voie, fără frică. Nimeni nu va fi silit să facă vreun serviciu sau altul, căci fiecare va găsi plăcere în a-l servi pe Regele păcii.

Impărăția fericirii. Tinta fiecărui suflet este să ajungă fericit. Aceasta însă, e una dintre cele mai înalte culmi, dorite de om. Ea nu poate fi atinsă în viața aceasta. Cauza e că împărăția ei nu e pe pământ. Ea nu se poate împăca cu durerile și boalele oamenilor. Ea pe pământ e numai un vis care va fi împlinit când vom ajunge în împărăția glorioasă a fe-

ricitului Rege, „Isus Hristos”.

Există totuși fericire în parte pentru aceia care au primit, prin credința în Isus Hristos, iertarea păcatelor și siguranța vieții veșnice. Ei sunt fericiți în drumul lor, către țara fericirii. În măsura în care se supun harului sfânt și dau loc Cuvântului să lucreze în inima lor, în măsura aceasta vor crește și în fericire. Când vor ajunge în „Impărăția fericirii”, nu vor mai avea niciun gol în sufletele lor. Prezența prea fericitului Dumnezeu, îi va umplea de fericirea adevărată.

Impărăția dragostei. Cea mai mare binecuvântare va fi Impărăția lui Hristos, pentru că ura nu va exista în nicio inimă. Rădăcinile ei rămân în lumea aceasta a durerii și vor fi arse în focul din ziua judecării.

Dragostea va fi legea cărmuitoare a Statului de aur, al lui Isus Hristos. Ea va cărmui inimile cetățenilor scumpi, în veci de veci.

Stânca veșnică, din care va curge acest izvor al dragostei, este inima largă a Regelui regiilor. Toți locuitorii acestei Patrii se vor adăpa în fiecare zi din el. Dacă străzile orașului cerese vor fi pardosite cu aur, atunci și râurile acestei țări vor fi schimbate în râuri de dragoste. Pe malurile lor, se vor plimba iubii lui Isus.

Așa cum apa scaldă pământul, la fel Impărăția lui Hristos pe pământul nou, va fi scaldat în dragoste. Napoleon, marele cuceritor al lumii, a spus la moartea sa: „Impărăția mea e întemeiată pe arme și forță. De aceea se va sfărâma. Hristos însă și-a întemeiat-o pe a Sa pe dragoste, de aceea Impărăția Lui va dăinui veșnic”.

Da, Hristos este Regele dragostei și va cuceri lumea pentru Sine. El a venit în lumea aceasta, pentru a descoperi această lege a iubirii și a o pune în inimile oamenilor credincioși Lui, ca atunci, când va fi restabilirea din nou a tuturor lucrurilor, ei să fie familiari cu această lege a iubirii căci în lumea aceasta le-a dat suprema poruncă să se iubească unii pe alții, așa cum i-a iubit El.

Iubirea cetățenilor lui Isus, va fi reciprocă. Se vor iubi unul pe altul în aceeași măsură. Gelozia nu va fi între ei. Fiecare va fi pe deplin mulțumit de frumusețea celuilalt. Vor privi cu o desăvârșită dragoste și însuflețire în ochi, unii altora. Fiecare va fi un diamant și un mărgăritar de preț pentru celălalt.

Impărăția luminii. Aici, în lumea aceasta e mult întunec și multă neștiință. Acolo însă e numai lumină și cunoștință deplină. Acolo nu se pune întrebarea: „Ce este Adevărul?” Căci El va străluci în toată frumusețea Lui. Nimic fals, nimic

aparent nu va fi acolo. Totul va fi clar și pe față; nimic de bătut. Nimeni nu va întreba pe semnul său, dacă cunoaște pe Dumnezeu și adevărul, căci toți îl vor cunoaște. Așa cum fluturii se deslătează din floare în floare, scâlțați în razele luminii de soare, așa cetățenii Impărăției luminii se vor desfăta, umblând din astru în astru, însoțiți de îngeri și scâlțați în bătaia razelor de lumină ce se varsă de pe fața strălucitului Rege, Isus Hristos.

Locul Impărăției. Întrebarea se ridică adesea în inima credinciosului: „În ce loc va fi întemeiată Impărăția glorioasă a lui Isus Hristos? Va fi ea pe pământ sau în cer?” În Evanghelii sunt două promisiuni lăsate de Domnul Isus. Una că El va veni să judece lumea, a doua că va veni să ia pe ai Săi și să-i ducă în locul pregătit de El. Dar aceste făgăduințe nu spun că Impărăția Lui va fi legată de pământul acesta. Pământul locuit azi de oameni, e clar din Cuvântul lui Dumnezeu, că va arde și cerul la fel. Un pământ nou și un cer nou, le va lua locul. Ceea ce înseamnă că, așa cum oamenilor păcătoși li se cere nașterea din nou pentru a moșteni Impărăția lui Dumnezeu, tot așa pământul și cerul care îl inconjoară, vor trebui renașcute și înnoite prin focul zilei de judecată și astfel, pământul sub o formă nouă va fi reprimit în rândurile lumii lui Dumnezeu, pe care păcatul nu a lăsat nicio urmă. Astfel pământul și cerul înnoit vor fi scâldate veșnic în lumina lui Dumnezeu.

Hristos și iubii Lui vor locui pe pământul nou.

Deci locul Impărăției lui Hristos este pe pământul nou și în tot universul lui Dumnezeu. Cerul și pământul va fi plin de slava Lui.

Iubitul meu cetătar, crezi tu într-o asemenea Impărăție? Te pregătești tu pentru ea? Aceasta e adevărata Impărăție, care va împlini și mulțumi toate nevoile sufletului tău. Da, aceasta e Impărăția păcii, fericirii, dragostei și a luminii. Predă-ți viața tot mai mult prin credință, lui Isus Hristos și El va fi partea ta veșnică.

**Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți**

la

Francisc

K e e s k é s

Timișoara IV.

Str. Bolintineanu No. 16.

ȘCOALA BIBLICĂ PENTRU VACANȚĂ

(Urmare din pag. 4-a)

mai întâi următoarele locuri din Biblie strigate de învățator: Matei 29:19; Malachi 4:2; Apoc. 22:17; Geneza 50:21; Filipeni 4:13; Isaia 16:13; Ioan 5:2; Prov. 31:9; Iacov 5:13.

Un program model pentru o zi de școală.

Timpu cel mai potrivit ar fi dela 9—12 dimineața, zilnic, afară de Sâmbătă și Duminecă, zile când nu se țin cursuri.

Procesiune, 10 minute: Intrare câte doi, cu muzică.

Serviciu religios, 15 minute: Cântări, versete biblice, rugăciuni scurte, colecta.

Marș, 10 minute: In sală sau în jurul casei, etc.

Convorbiri, 20 minute: Copiii și învățatorul se așează în cerc. Convorbiri între învățator și copii. Corectarea lucrărilor de acasă, repetiția lecției trecute.

Lecția, 25 minute: Explicarea învățatorului. Se încheie printr'o cântare referitoare la lecție. Apoi învățarea versetului de aur și rugăciune.

Pauză, 20 minute: Jocuri înăuntru sau în afară de clasă, sub supraveghierea unui conducător.

Mâncarea, 15 minute: Mâncarea poate fi adusă de copii de acasă sau dată de biserică. Atenție trebuie dată ca copiii să-și spele mâinile înainte de a mânca și să ducă de acasă și un pahar pentru apă. O persoană se va îngriji ca totdeauna să fie apă curată și proaspătă la dispoziția tinerilor. De câteva ori pe săptămână s'ar putea ține cuvântări igienice. Rugăciunea nu va lipsi la mâncare.

Lucrul de mână: Dacă școala are destul de mulți copii, ea se va împărți în grupul băieților și fetelor, amândouă grupurile având un conducător special. Toate lucrurile făcute vor fi puse la expoziția ținută la sfârșitul cursului. Câteva idei pentru lucrul de mână vor fi date mai jos.

Câteva idei pentru lucrul de mână.

1. Albume pentru poze biblice. Aceste albume pot fi dăruite celor bolnavi și suferinzi.

2. Cărțile „Biografia mea despre Isus” în care școlarii vor scrie istorioare, versete, desemnuri, hărți, tablouri.

3. Cești pentru apă, de hârtie.

4. Desemnarea placardelor cu subiectul: lucrul Ș. B. P. V., misiuni în străinătate, sau măsuri igienice.

5. Desemnarea de hărți: Palestina cu locuri și orașe numite în lecții, drumuri pe care a călătorit Isus, etc.

6. Lucruri de plastelină: de ex. o casă din Nazaretul lui Isus. Fântână lui Iacov, o sinagogă, o caravană.

DELA UNIUNE

Intrucât primim la biroul Uniunii, dela mulți frați întrebări cu privire la împurerea de către fisc a caselor de rugăciune, proprietatea Comunităților, pentru a le putea veni în ajutor, rugăm pe toți acei frați care au case de rugăciuni întabulate pe Comunitate și au fost impuse de către percepție, să ne trimită procesul verbal de impunere și somația de plată.

*

Biserica creștină Baptistă din Talpoș, jud. Bihor, a înaintat Uniunii o declarație însoțită de un tablou al tuturor copiilor de credință baptistă, care erau amenințați să rămână repetenții din pri-

cina notei la religie. Uniunea a intervenit la Onor. Minister al Educației Naționale, care a binevoit să ne comunice prin adresa Nr. 110.493/939 din 1 Iulie, 1939, că Ministerul a hotărât ca elevilor de confesiune baptistă să li se dea nota la religie de către directorul școlii, după meritul elevilor.

Dela Societatea Misionară Baptistă

Aducem cu bucurie la cunoștința fraților, că frații noștri în Hristos din leprozeria Tichilești, au terminat, cu ajutorul Domnului casa de rugăciune. Darurile trimise de frați au fost întrebuintate astfel pentru scopul pentru care au fost trimise. De acum, este acolo o casă unde se va vesti Evanghelia Domnului Isus unor suflete care au nevoie mare de ea.

A mai rămas însă de făcut un baptisteriu, unde cei ce s'au hotărât pentru Domnul, urmează să fie botezați, dar frații neavând posibilitatea nu-l pot face și astfel sunt suflete care ar dori să primească botezul dar n'au unde. Din partea Societății Misionare îndemnăm și facem apel la inimile fraților să vină în ajutorul fraților dela Tichilești, pentru a putea face un baptisteriu. Toate darurile se vor trimite pe adresa fr. Petru Truța, Beurești II, Str. Berzei No. 29.

SPINII FERICIRII

(Urmare din pag. 2-a).

nă în lung și lat. Și cum turbură ea fericirea multora! Irod se simțea bine, dar predicile lui Ioan Botezătorul îi goneau fericirea.

Evanghelia **lovește la temelie**. Totdeauna fericirea celui nemântuit e îndeplinirea unor poște și plăceri. Ori, lucrarea Evangheliei e îndreptată în întregime împotriva păcatului. Dumnezeu iubeste pe păcătos, dar urăște păcatul.

Evanghelia **arată înșelăciunea fericirii păcatului**. Ea trage la o parte vălul care acoperă viața și care ne înșală. „Plăcerea de o clipă a vieții...”, scrie apostolul. Ceea ce pare omului fericire, e o simplă dulceată a unei realități triste și amare. E haina curată ce îmbracă un haos întreg.

Evanghelia **proclamă judecata de apoi**. Dumnezeu e plin de dragoste, jertfește totul pentru creatura Sa iubită, dar e și drept și sfânt. Nu va fi trecut cu vedere nicio faptă bună sau rea. Răspata sau pedeapsa; gloria sau rușinea; cerul sau iadul.

Evanghelia **descoperă adevărata fericire**. Când soarele răsare, luna își pierde lumina. In căldura verii nu mai e nevoie de blană sau cojoc. Așa și fericirea. Nu o fericire trecătoare și clădită pe păcate. Dar pământul nu poate da mai mult. Evanghelia însă descoperă fericirea ruptă din cer. Și ce deosebire! La una păcatul, la cealaltă Hristos; pe o parte înșelăciunea, pe alta adevărul; una sfârșește, alta e veșnică.

E deci natural că un nemântuit nu poate fi fericit. A, vrei să fi fericit? Te cred. Sufletele noastre sunt rupte din cer, din fericire și năzuiesc numai spre fericire. De aceea te îndrept spre Isus, spre crucea Golgotei, spre izvorul mântuirii. Se cere numai credință. Prin ea Isus intră în viața ta, cerul se deschide, trecutul pierde, iar veșnicia, împreună cu sfinții, e asigurată. Sub soarele credinței înfloresc fericirea.

Comanda BIBLII și HARTA PALESTINEI, precum și Geografia Biblică, pentru elevii Școlii pentru vacanță.